گزارش خبری

تهران در میدان جنگ خاموش؛ محله‌هایی که باید زنده بمانند

شرق: یک پژوهش شهری هشدار می‌دهد در صورت وقوع تهدید نظامی، سایبری یا تروریستی جدی، در ۷۲ ساعت نخست هیچ کمکی به شهر نخواهد رسید. تنها راه نجات، محله‌هایی خوداتکاست که بتوانند مستقل زنده بمانند و مقاومت کنند.

یک سند ۷۰صفحه‌ای از مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران، هشدارها و پیشنهادهایی را درباره جنگ‌های درون‌شهری مطرح می‌کند؛ جنگی که دیگر در مرزها نیست، بلکه در کوچه‌ها، پشت‌بام‌ها و زیرساخت‌های حیاتی شهر جریان دارد. این گزارش تأکید دارد که در صورت حمله نظامی، سایبری یا شورش سازمان‌یافته، نهادهای رسمی تا ۷۲ ساعت قادر به واکنش مؤثر نخواهند بود. امداد، دارو و آب در دسترس نخواهد بود، بنابراین محله‌ها باید خودشان در این بازه زمانی زنده بمانند.

در این گزارش، محله فراتر از یک بخش کالبدی شهر تعریف شده و به عنوان واحدی خوداتکا معرفی می‌شود که باید زیرساخت‌ها، آموزش، ذخایر حیاتی و شبکه‌های ارتباطی مستقل خود را داشته باشد. در این الگو، هر محله باید بتواند مانند یک «دولت کوچک» در بحران عمل کند. شهرها در جنگ‌های آینده دیگر پناهگاه نیستند، بلکه هدف اصلی‌اند. تهران به دلیل تمرکز زیرساخت‌ها، جمعیت و مراکز سیاسی، به‌شدت آسیب‌پذیر است. تجربه جنگ‌های شهری در سوریه و اوکراین نشان داده است که نبردهای قرن بیست‌ویکم در دل شهرها رخ می‌دهد.

سناریوی گزارش حمله‌ای را ترسیم می‌کند که نه‌تنها نقاط خاص، بلکه کل شبکه‌های حیاتی مانند برق، آب، اینترنت و حمل‌ونقل را هدف قرار می‌دهد. داروخانه‌ها و مراکز درمانی از کار می‌افتند، اورژانس‌ها قادر به امداد نیستند و تنها پناهگاه، محله است. اما آیا محله‌ها آماده‌اند؟

مفهوم پدافند غیرعامل در این گزارش معنایی نو یافته است؛ نه سنگر و پناهگاه بتونی، بلکه آموزش، همکاری اجتماعی، ذخیره منابع و ایجاد اعتماد میان ساکنان. محله‌ای تاب‌آور است که مردمش یکدیگر را بشناسند و برای مقابله با بحران‌ها آموزش دیده باشند.

شهر تهران با همه پیچیدگی‌ها هنوز آماده این چالش نیست. تجربه‌های گذشته مانند آتش‌سوزی پلاسکو و قطعی برق تابستانی نشان داده‌اند که بحران‌ها می‌توانند به‌سرعت نظام‌های شهری را فلج کنند. گزارش تأکید دارد که محلات باید از امروز آمادگی لازم را کسب کنند.

اجرای این طرح نیازمند عزم جدی شهرداری، نهادهای محلی و مشارکت مردم است. تدوین نقشه‌های پدافند محله‌ای، تشکیل شورای مدیریت بحران محلی، آموزش عمومی و برگزاری رزمایش‌های دوره‌ای از جمله اقدامات ضروری هستند.

در دل گزارش، الگویی دقیق از یک محله خوداتکا طراحی شده است: واحدی اجتماعی با زیرساخت‌های چندمنظوره، شبکه‌های خدماتی موازی، فضای ذخیره‌سازی مایحتاج ضروری، سیستم‌های اطلاع‌رسانی اضطراری، مراکز محلی تصمیم‌گیری و از همه مهم‌تر نهادهای محلی قدرتمند. این محله باید قادر باشد در برابر حملات سایبری، کمبود انرژی، آشوب‌های شهری و حملات تروریستی مقاومت کند. الگوی محلات خوداتکا فقط پاسخی اضطراری به بحران‌ها نیست، بلکه زمینه‌ای برای رشد سرمایه اجتماعی، ارتقای کیفیت زندگی و احیای هویت محلی است. به زعم گزارش، هرچند در شرایط آرامش، این محلات موجب تقویت مشارکت شهروندی و رفاه اجتماعی می‌شوند، اما در شرایط بحرانی، نقش حیاتی آنها به عنوان «دولت محلی اضطراری» برجسته می‌شود.

پژوهش تأکید دارد که بحران‌ها اغلب ناشی از برهم‌خوردن تعادل میان نیازها و توانمندی‌ها در محله‌هاست. براساس این، تمرکز بر ظرفیت‌های محلی مانند آموزش، سازمان‌دهی، تمرکززدایی، ذخیره‌سازی منابع و طراحی معابر ایمن می‌تواند این تعادل را بازگرداند. تهران امروز به بازآرایی دقیق در لایه‌های محلی خود نیاز دارد؛ نه‌فقط به دلیل زلزله یا سیل، بلکه برای مقابله با جنگ‌های ترکیبی، فروپاشی دیجیتال و تهدیدهای نوین علیه زیرساخت‌ها.

بنابراین «محله خوداتکا» باید دارای ویژگی‌هایی از این دست باشد: پناهگاه‌های چندمنظوره و امن برای ساکنان؛ شبکه معابر اضطراری برای خروج، امدادرسانی و دسترسی اورژانسی؛ ذخایر حیاتی از غذا، دارو و آب آشامیدنی؛ سیستم‌های اطلاع‌رسانی مستقل و آموزش‌دیده؛ و مهم‌تر از همه نهادهای محلی مردمی توانمند و آموزش‌دیده برای فرماندهی اولیه در بحران.

یکی از نکات مهم گزارش، تأکید بر «پدافند غیرعامل محله‌محور» است. برخلاف روش‌های کلاسیک دفاعی، در اینجا تمرکز بر ظرفیت‌های مردمی و زیرساختی در سطح خرد (محله) است. محله‌ای تاب‌آور نیازی به تجهیزات سنگین ندارد، بلکه باید شبکه‌ای از همکاری، آگاهی و آمادگی روانی و اجتماعی میان ساکنانش برقرار باشد.

نویسندگان هشدار می‌دهند: در نبود این آمادگی، حتی محله‌هایی با ساختمان‌های مقاوم هم در برابر جنگ روانی، آشوب اجتماعی و فروپاشی خدمات حیاتی تاب نخواهند آورد.

اگرچه سند پنج‌ساله این پژوهش، دستور کار دقیق سال‌های ۱۴۰۲ تا ۱۴۰۷ را ارائه می‌دهد، اما اجرای آن نیازمند عزمی فراتر از برنامه‌ریزی کاغذی است. شهرداری تهران باید ابزارهای نهادی، منابع مالی، مشارکت مردمی و اراده سیاسی کافی برای پیاده‌سازی این الگو داشته باشد. بدون این الزامات، الگوی خوداتکایی در حد یک آرمان باقی خواهد ماند.

این گزارش تأکید دارد اگر تهران می‌خواهد زنده بماند، باید محلاتش را به سنگرهای تاب‌آور و خوداتکا تبدیل کند؛ محله‌هایی که در زمان جنگ یا بحران، پناهگاهی مطمئن برای ساکنان باشند.

عکس: مجید خواهی

پناهگاه‌های مدفون؛ چالش‌ها و ظرفیت‌های ایستگاه‌های مترو در بحران‌های جنگی

شبکه مترو جان‌پناه است

شرق: در حالی‌که تجربه جنگ‌های معاصر، از بلیتز لندن تا تهاجم نظامی روسیه به اوکراین، بر اهمیت سازه‌های زیرزمینی همچون مترو به عنوان پناهگاه‌های اضطراری مهر تأیید زده است، تحلیل‌های تخصصی نشان می‌دهند که ایستگاه‌های متروی تهران عمدتا فاقد زیرساخت‌های کامل مبتنی بر اصول پدافند غیرعامل هستند.

حمله روسیه به اوکراین، بزرگ‌ترین درگیری نظامی اروپا پس از جنگ جهانی دوم به شمار می‌رود. در این جنگ، شهروندان اوکراینی به دلیل نبود پناهگاه‌های جنگی، ناچار شدند به ایستگاه‌های مترو پناه ببرند. تصاویر منتشرشده از حضور مردم در مترو نشان می‌داد که سازه‌های شهری می‌توانند دارای کارکردهای دوگانه باشند: کارکرد نخست، همان کارکرد تعریف‌شده روزمره و کارکرد دوم، کارکرد اضطراری در زمان بحران. این نخستین بار نبود که از ایستگاه‌های مترو به عنوان پناهگاه استفاده می‌شد. در سال ۱۹۴۰ و در میانه جنگ جهانی دوم، لندن با حملات سنگین هوایی از سوی آلمان نازی (بلیتز) مواجه شد. هزاران نفر از مردم برای در امان ماندن از این حملات، به ایستگاه‌های مترو پناه بردند. متروی لندن که از سال ۱۸۶۳ فعالیت خود را آغاز کرده بود، یکی از پیشرفته‌ترین شبکه‌های زیرزمینی آن زمان محسوب می‌شد. این تونل‌ها به‌دلیل عمق و ساختار مقاوم، پناهگاه‌های مؤثری برای مردم شدند.

در ابتدا، دولت بریتانیا مخالف استفاده از مترو به عنوان پناهگاه بود اما فشار افکار عمومی و شدت حملات، در نهایت این فضاها را به پناهگاه‌هایی رسمی تبدیل کرد. سکوها و حتی واگن‌ها به محل استراحت تبدیل شدند. با وجود ازدحام جمعیت، کمبود امکانات بهداشتی، تهویه نامناسب و خطر شیوع بیماری، مردم با همکاری یکدیگر شرایط را قابل تحمل کردند.

کم‌کم، ایستگاه‌ها به امکاناتی مانند توزیع غذا، توالت‌های موقت، شیر آب و حتی درمانگاه مجهز شدند. برنامه‌های فرهنگی مانند موسیقی، تئاتر، داستان‌گویی و انتشار روزنامه‌های محلی نیز به حفظ روحیه عمومی کمک کرد.

زندگی در مترو باعث شکل‌گیری روابط اجتماعی تازه و حس همبستگی شد. مردم از طبقات مختلف کنار هم قرار گرفتند و تجربیات مشترک، موجب تقویت حس اتحاد و مقاومت شد. این تجربه به بخشی از حافظه جمعی بریتانیا تبدیل شد و بعدها در آثار فرهنگی بازتاب یافت.

اما آیا مترو، پناهگاهی امن برای تهران نیز هست؟ یکی از کارشناسان این حوزه می‌گوید: در ساخت ایستگاه‌های مترو به موضوع پدافند غیرعامل توجه کافی نشده، زیرا این مسئله هزینه‌های ساخت را به‌شدت افزایش می‌داد. تنها ایستگاه متروی قیطریه، در زمان مدیریت آقای محسن هاشمی، برای مواقع بحرانی همچون بمباران طراحی شد و از این نظر، با سایر ایستگاه‌ها متمایز است. با این حال، پس از تغییر مدیریت، این ایستگاه نیز نیمه‌کاره رها شد و بدون تکمیل الزامات پدافند غیرعامل به بهره‌برداری رسید.

او درباره امکان استفاده از ایستگاه‌های متروی تهران به عنوان پناهگاه در زمان بمباران‌های احتمالی تأکید می‌کند: یکی از چالش‌های اساسی، نبود سرویس بهداشتی عمومی در این ایستگاه‌هاست. متأسفانه، فقط سرویس‌های محدود برای کارکنان ایجاد شده‌اند که این مسئله به‌تنهایی مانع بزرگی برای ایفای نقش پناهگاه برای عموم مردم است.

این کارشناس ادامه می‌دهد: گرچه ایستگاه‌ها برای دوران بمباران طراحی نشده‌اند، اما به دلیل عمق زیاد، شاید بتوان از آنها به عنوان محل پناه‌گیری استفاده کرد، هرچند بمب‌ها و موشک‌های امروزی قدرت تخریبی بسیار بالایی دارند و این ایستگاه‌ها توان مقاومت کافی در برابر آنها را نخواهند داشت. طراحی ایستگاه‌ها برای چنین بحران‌هایی، هزینه ساخت را بسیار بالا می‌برد. در همین زمینه، محسن کاملی، حسن حسینی‌امینی، اسدالله سلمی و سیدباقر حسینی در مقاله‌ای با عنوان الزام پدافند غیرعامل در طراحی ایستگاه‌های مترو بر لزوم آمادگی این ایستگاه‌ها برای شرایط جنگی تأکید کرده‌اند. به باور آنها، ایستگاه‌های مترو به عنوان سازه‌های زیرزمینی، به دلیل ماندگاری بالا، بهره‌برداری مستمر و حجم زیاد استفاده‌کننده، باید متناسب با پیشرفت سلاح‌های دشمن طراحی شوند. براساس نتایج این تحقیق، الزامات معماری ایستگاه‌های مترو از منظر پدافند غیرعامل به چهار دسته تقسیم می‌شوند: طراحی، دسترسی، مکان‌یابی مدیریتی و دسته‌بندی عملکردی.

در این مقاله پیشنهاد شده است که برای استفاده چندمنظوره از مترو، اقداماتی مانند نصب درهای خم‌شونده برای جلوگیری از انتقال موج انفجار، ایجاد خروجی‌های اضطراری، پیش‌بینی فضاهایی برای انبار آب، آذوقه و سوخت، حذف گوشه‌های تیز و استفاده از سطوح سفید یا براق در کف و دیوارها لحاظ شود.

همچنین بر لزوم طراحی ارتباط مترو با ساختمان‌های خاص و فضاهای پیرامونی، پیش‌بینی مسیرهای جایگزین در صورت انسداد بخشی از خط و ایجاد خروجی‌هایی بالاتر از سطح تجمع پناه‌جویان تأکید شده است. در حال حاضر مسئولان شهری در این باره گفت‌وگویی نمی‌کنند اما جست‌وجو در میان گفت‌وگوهای قدیمی درباره اینکه آیا ایستگاه‌های مترو می‌تواند پناهگاه مناسبی در زمان‌های بحرانی مانند جنگ باشد، نشان می‌دهد که مدیریت شهری تلاش‌هایی برای استفاده دوگانه از ایستگاه‌ها انجام داده است.

در فروردین سال ۱۴۰۱ کامران رحیم‌اف، معاون وقت فنی و مهندسی شرکت متروی تهران، دراین‌باره به خبرگزاری ایسنا توضیح می‌دهد که نوع تهدید، نوع دفاع را مشخص می‌کند. طرح‌های ساخت پناهگاه‌های شهری از دهه ۱۹۲۰ در جهان آغاز شد. در دوران جنگ تحمیلی، نیاز به چنین فضاهایی به‌شدت احساس شد و از آن زمان استفاده از سازه‌های زیرزمینی مانند مترو مورد توجه قرار گرفت.

او تعریف پدافند غیرعامل را چنین شرح می‌دهد: پدافند غیرعامل مجموعه اقدامات غیرمسلحانه‌ای است که با هدف افزایش بازدارندگی، کاهش آسیب‌پذیری، تداوم فعالیت‌های ضروری، ارتقای پایداری ملی و تسهیل مدیریت بحران در برابر تهدیدات دشمن انجام می‌شود. ساخت متروی تهران از سال ۱۳۶۴ آغاز شد. پس از جنگ، در اسناد بالادستی مانند طرح جامع تهران (۱۳۸۶) و برنامه‌های پنج‌ساله شهرداری، بر لزوم تدوین الزامات پدافند غیرعامل برای مترو تأکید شده است.

عکس: آرشید شاهنگی، مهر

او به اقدامات انجام‌شده نیز اشاره می‌کند: یک حوزه از اقدامات شامل تدوین قوانین و الزامات پدافند غیرعامل در طراحی خطوط جدید و ارتقای خطوط موجود است. این موارد در طرح جامع مدیریت بحران و پدافند غیرعامل راه‌آهن شهری تهران گنجانده شده‌اند. همچنین اجرای نمونه پایلوت یک ایستگاه پناهگاهی NBC (هسته‌ای، بیولوژیکی، شیمیایی) در تهران در حال انجام است. این ایستگاه می‌تواند ۱۲ هزار نفر را به صورت کوتاه‌مدت و پنج هزار نفر را به صورت بلندمدت اسکان دهد. این پناهگاه دارای فیلترهای تصفیه هوا، ژنراتور برق، مخازن آب، سرویس بهداشتی، ذخیره غذایی و تجهیزات پزشکی است.

رحیم‌اف تأکید می‌کند که نه‌فقط ایستگاه، بلکه تونل‌ها نیز باید برای شرایط بحرانی تجهیز شوند. او همچنین اشاره می‌کند که استفاده چندمنظوره از مترو، باعث صرفه‌جویی در هزینه ساخت پناهگاه‌های اختصاصی خواهد شد.

در پاسخ به اینکه آیا پروتکل استفاده از ایستگاه‌ها به عنوان پناهگاه تدوین شده است، می‌گوید: تمامی این موارد در طرح جامع دیده شده. در شرایط بحران، ایستگاه‌ها به صورت موقت تغییر کاربری داده و با امکانات مستقل مانند برق، آب، غذا و تجهیزات اولیه، پذیرای مردم خواهند بود».

درباره هزینه‌ها نیز می‌گوید: اجرای اصول پدافند غیرعامل به طور میانگین ۱۵ تا ۲۰ درصد به هزینه ساخت اضافه می‌کند که بسته به نوع کاربری متغیر است.

رحیم‌اف اشاره می‌کند که مطالعات پدافند غیرعامل برای خطوط جدید نیز انجام شده و به تصویب سازمان پدافند غیرعامل کشور رسیده است.

تجربه جهانی و تحلیل‌های تخصصی داخلی بار دیگر تأکید می‌کنند که زیرساخت‌های شهری نظیر ایستگاه‌های مترو باید فراتر از کارکردهای روزمره، به عنوان سازه‌های چندمنظوره و مقاوم در برابر تهدیدات نظامی و غیرنظامی طراحی و تجهیز شوند. در حالی که هزینه‌های مربوط به پیاده‌سازی کامل پدافند غیرعامل در این سازه‌ها قابل توجه است، اما مزایای آن در حفاظت از جان شهروندان و تضمین تداوم عملکرد حیاتی شهری در شرایط بحران، غیرقابل چشم‌پوشی است. بهره‌گیری از تجربیات بین‌المللی و به‌کارگیری فناوری‌های نوین در طراحی ایستگاه‌های مترو، می‌تواند تهران را برای مواجهه با تهدیدات آینده آماده و این امکان را فراهم کند که مترو نه‌تنها مسیر عبور، بلکه پناهگاهی ایمن و قابل اطمینان برای میلیون‌ها نفر باشد.

صدای اختلاف را دشمن ترجمه می‌کند؛ مراقب باشیم

امیر ستاری*

هیچ ملتی از بیرون نابود نمی‌شود، مگر آنکه پیش از آن از درون فرو ریخته باشد و هیچ تهاجمی -هرچند سهمگین و بی‌رحم- به اندازه جنگ روانی و فروپاشی اعتماد درونی، خطرناک و ویرانگر نیست. روزهای اخیر، ایران ما در یکی از پیچیده‌ترین مقاطع تاریخ معاصر خود ایستاده است. رژیم صهیونیستی، آشکارا و بی‌پرده به خاک میهن حمله کرده و هم‌زمان، شبکه‌ای از جنگ روانی و عملیات رسانه‌ای گسترده را علیه ذهن، عواطف و انسجام جامعه ایرانی به راه انداخته است. این‌بار دشمن فقط با موشک و پهپاد نیامده، بلکه با خبر جعلی، تحلیل مخدوش، ترندسازی دروغین، بازنمایی واژگون واقعیت و دوقطبی‌سازی افکار عمومی آمده است.

او آمده تا ایران را نه‌فقط در میدان، بلکه در خانه، در جان و در زبان ایرانیان بشکند.

این حمله دو وجه دارد: یک سو تهدید فیزیکی و مستقیم است و سوی دیگر، تهاجم نامرئی به اعتماد، انسجام و گفت‌وگوی ملی.

دشمن در حال ترجمه ماست.

او از فریادهای ما علیه یکدیگر، زمزمه فروپاشی می‌شنود.

او از انتقادهای ما، اگر نسنجیده و ناآگاهانه باشد، تصویر ناکارآمدی مطلق و ناتوانی کامل می‌سازد و او از هر نشانه‌ای از تفرقه، بی‌اعتمادی و تندگویی، بهانه‌ای برای تشویق به بی‌ثباتی استخراج می‌کند.

ما ملت زخم‌خورده، اما پرتجربه‌ای هستیم.

درد و گلایه در این سرزمین، بی‌سابقه نیست. اما اکنون که دشمن با تمام توان، خاک ما را هدف گرفته، اکنون که ایران در معرض یک جنگ ترکیبی قرار دارد، باید همه بدانیم که لحظه‌ای درنگ در شیوه سخن‌گفتن، نوشتن و داوری‌کردن، نه‌فقط عقلانی، بلکه وظیفه‌ای ملی است.

این بدان معنا نیست که نقد نکنیم، بلکه یعنی بدانیم در چه زمانه‌ای، چه چیزی را، چگونه و در برابر چه چشمانی بیان می‌کنیم.

امروز بیش از همیشه، هر ایرانی، صرف‌نظر از گرایش، نقد یا موقعیتش، باید یک اصل را آویزه ذهن کند:

ما در آزمونی تاریخی برای بقا و انسجام ملی قرار داریم.

یا با هم می‌مانیم یا از هم فرو می‌پاشیم.

همه ما می‌دانیم که گلایه هست، ناکارآمدی هست، سوءتدبیر هست اما هیچ‌یک از اینها مجوزی برای همراهی ناخواسته با نقشه دشمن نیست.

دشمنی که دیگر نیازی به جاسوس، مزدور یا نفوذی ندارد؛ زیرا کافی است ما بی‌دقت باشیم، او کارش را با صدای خود ما پیش می‌برد.

دشمن از پست‌های شبکه‌های اجتماعی ما تغذیه می‌کند، از کامنت‌های ما، از داوری‌های هیجانی، از خشم‌های منتشرشده و از نگاه‌های ناامیدانه.

او دیگر در پشت مرز نیست؛ در موبایل ما، در حافظه مرورگر ما، در الگوریتم شبکه‌های اجتماعی ما خانه کرده است.

پس اکنون زمان آن است که مراقبت کنیم. مراقبت نه به معنای سانسور، که به معنای بلوغ در سخن، حکمت در داوری و وفاداری به میهن حتی در اوج خشم.

مراقب باشیم...

مراقب باشیم که واژه‌هایمان، ناخواسته گلوله نشوند.

مراقب باشیم که خشم‌های به‌حق، ابزار تحریف دشمن نشود.

مراقب باشیم که نقدهای درونی، خوراک ماشین رسانه‌ای آن سوی مرز نشود.

مراقب باشیم که اختلاف‌نظر به نفرت عمومی تبدیل نشود.

مراقب باشیم که حقیقت، زیر غبار شایعات دفن نشود.

مراقب باشیم که رنج‌های واقعی، سوخت ماشین آشوب نشود.

مراقب باشیم که در میدان جنگ روانی، ناخواسته سرباز دشمن نشویم.

مراقب باشیم که در فضای مجازی، فقط بازنشر نکنیم؛ بیندیشیم، بسنجیم، سپس منتشر کنیم.

مراقب باشیم که دلسوزی را با هیجان اشتباه نگیریم و صراحت را با تخریب نیامیزیم.

مراقب «اعتماد عمومی» باشیم و اگر هم زخمی است، بر روی آن مرهم بگذاریم؛ این ستون خیمه جامعه است و اگر فرو بریزد، نه نقدی شنیده می‌شود، نه مطالبه‌ای به نتیجه می‌رسد.

مراقب «حافظه تاریخی» باشیم؛ مبادا از یاد ببریم که چگونه ملت‌ها، از دل همین غفلت‌ها، شکست خوردند.

مراقب «سرزمین‌مان» باشیم؛ این وطن، خانه همه ماست. هیچ‌کس در آتش خانه‌سوز، پیروز نمی‌شود.

مراقب «پرهیز از بی‌تفاوتی» باشیم؛ خاموشی در برابر تهدید، همکاری با تهدید است.

مراقب «روایت ایران» باشیم؛ ما یا راویان خرد و همدلی هستیم، یا پژواک اختلاف و ناامیدی.

ایران امروز، بیش از هر زمان دیگر، به چشم‌های باز، دل‌های آرام و زبان‌های آگاه نیاز دارد.

نه برای سکوت، بلکه برای فریادی که خانه را نلرزاند.

نه برای تسلیم، بلکه برای مقاومتی که از دل عقلانیت می‌جوشد.

نه برای تأیید بی‌چون‌وچرا، بلکه برای حفظ سرفرازی این خاک از مسیر وحدت، روشنگری و همدلی.

زیرا «اگر سقف ایران فروبپاشد، دیگر هیچ دیواری برای تکیه‌کردن باقی نخواهد ماند».

*** رئیس پیشین دفتر اقتصادی انجمن مدرسین دانشگاه‌های کشور**

خبر

هشدار سازمان اطلاعات سپاه
هرگونه همکاری با موساد اشد مجازات در پی دارد

سازمان اطلاعات سپاه در اطلاعیه‌ای هشدار داد: هرگونه همکاری با موساد اشد مجازات در پی دارد. به گزارش جماران، در اطلاعیه سازمان اطلاعات سپاه آمده است: برابر ماده‌های ۶، ۷، ۸ و ۱۰ قانون مقابله با اقدامات خصمانه رژیم صهیونیستی، هرگونه همکاری اطلاعاتی با موساد، تعامل یا تبادل اطلاعات با افراد رسمی و غیررسمی رژیم صهیونیستی و هرگونه اقدام فرهنگی، رسانه‌ای، تبلیغی و مساعدت در جهت تأیید یا تقویت و تحکیم رژیم صهیونیستی، جرم بوده و مرتکب به اشد مجازات قانونی محکوم خواهد شد.

اظهارات سخنگوی دولت درباره تأمین کالاهای اساسی
به‌اندازه کافی ذخیره استراتژیک در انبارها داریم

سخنگوی دولت با اشاره به تجاوز اخیر رژیم صهیونیستی به خاک جمهوری اسلامی ایران، تأکید کرد: هیچ نگرانی‌ای درخصوص تأمین کالاهای اساسی وجود ندارد و به اندازه کافی ذخیره استراتژیک در انبارها داریم. به گزارش فارس، فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت، با اشاره به تجاوز اخیر رژیم صهیونیستی به خاک جمهوری اسلامی ایران، تأکید کرد: هیچ نگرانی درباره تأمین کالاهای اساسی وجود ندارد و به اندازه کافی ذخیره استراتژیک در انبارها داریم. او با تأکید بر هماهنگی کامل دستگاه‌های مسئول در حوزه اقتصادی و بازرگانی گفت: براساس استعلام‌های رسمی از وزارتخانه‌ها و نهادهای ذی‌ربط، در حال حاضر به اندازه کافی ذخیره استراتژیک در انبارهای کشور موجود است. به گفته مهاجرانی، این ذخایر شامل همه کالاهای اساسی است و دولت در ماه‌های اخیر اقدامات لازم برای تکمیل و تثبیت ذخایر ملی را با جدیت دنبال کرده است. مهاجرانی با تأکید بر اینکه هیچ خللی در تأمین کالاهای اساسی ایجاد نخواهد شد، افزود: رسانه‌ها و افکار عمومی از وضعیت ذخایر به‌صورت شفاف مطلع می‌شوند. او در پایان خاطرنشان کرد: همان‌طور که جمهوری اسلامی ایران در حوزه دفاعی توانست پاسخ قاطع و بازدارنده‌ای به دشمن بدهد، در حوزه اقتصادی نیز با آمادگی کامل در کنار مردم ایستاده و اجازه نخواهد داد آرامش روانی جامعه مخدوش شود.

ظریف: بدون حقوق بین‌الملل، اروپا هیچ قدرتی ندارد

محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه پیشین، در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: حمایت مشمئزکننده انگلیس، فرانسه و آلمان از حملات اسرائیل علیه تأسیسات هسته‌ای، ادعای برتری اخلاقی اروپا را نابود می‌کند. محمدجواد ظریف وزیر امور خارجه پیشین، در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: حمایت مشمئزکننده انگلیس، فرانسه و آلمان از حملات اسرائیل علیه تأسیسات هسته‌ای، ادعای برتری اخلاقی اروپا را نابود می‌کند. حمایت مشمئزکننده انگلیس، فرانسه و آلمان از حملات اسرائیل علیه تأسیسات هسته‌ای، مناطق غیرنظامی، دانشمندان و فرماندهان (در زمان استراحت) که همگی نقض مسلم حقوق بین‌الملل و حتی جنایت جنگی محسوب می‌شوند، ادعای برتری اخلاقی اروپا حتی در برابر آمریکا را نابود می‌کند. اروپا باید به خاطر داشته باشد: بدون حقوق بین‌الملل، اروپا هیچ قدرتی ندارد.

روند تأمین آب پایدار برای شهروندان ادامه دارد

شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور خبر داد: روند تأمین آب شرب شهروندان پایدار است و هیچ آسیبی به تأسیسات وارد نشده است. به گزارش ایرنا، شرکت مهندسی آب و فاضلاب کشور روز جمعه توضیح داد: هیچ آسیبی به تأسیسات اصلی صنعت آب و فاضلاب کشور اعم از خطوط انتقال و شبکه‌های توزیع، تصفیه‌خانه‌ها، ایستگاه‌های پمپاژ و... وارد نشده است و خدمات‌رسانی به روال معمول در حال انجام است. ستاد مدیریت بحران از شهروندان درخواست کرد آرامش خود را حفظ کنند. به منظور حفظ نظم عمومی، از هرگونه اقدام شتاب‌زده که موجب اضطراب عمومی می‌شود، خودداری کنند. فقط به اطلاعات رسمی و معتبر توجه کنند، اخبار و دستورالعمل‌های رسمی را فقط از رسانه ملی، کانال‌های ارتباطی معتبر و رسانه‌های رسمی دریافت کنند و فعالان فضای مجازی نیز امنیت روانی جامعه را اولویت اول در نظر بگیرند.